

Mehdi zuhur etmiş midir?

Umut Hakkı Emre: “Ramuzul-Ehadis’te şöyle bir hadis var: ‘Ümmetimin sonunda mehdi çıkacak. Beş, yedi veya dokuz yıl hüküm sürecek.’ Bu hadis hangi zamanı gösteriyor? İşaret olunan zaman gelmiş midir, mehdi çıkmış mıdır?”

MEHDİYET HABERLERİNİN KAYNAKLARI SIHHATLİDİR

Ahir zamanda Mehdi çıkacağı ile ilgili haberler Kur’ân’dan ve hadislerden besleniyor.

İşte birkaç âyet: “Kur’ân’ı Biz indirdik. Onu koruyacak olan da biziz!”¹ “Sizden, hayra çağıran, iyiliği emreden ve kötülükten nehy eden bir topluluk bulunsun.”² “Allah’ın nurunu ağızlarıyla söndürmek isterler. Fakat Allah nurunu tamamlayacaktır—kâfirler istemeseler de.”³

Cenâb-ı Hak, kıyamete kadar Kur’ân’ın nurunu söndürmeyeceğini bildiriyor. Maziye dönüp baktığımızda Kur’ân’ın gerçekten de nice taarruzlardan korunduğunu görüyoruz.

Öyle ki Cenâb-ı Hak, her bidat ve fitne zamanında Kur’ân’ı ve Kur’ân’ın mukaddes değerlerini koruyan ve Müslümanlara dini yeniden tebliğ eden, iyiliği emreden ve kötülükten nehyeden bir müceddid ve bir nevî mehdi göndermiş.

Bin yıldan beri Kur’ân kendini müceddidlerle, âllamelerle, muhakkiklerle, müçtehid imamlarla koruya gelmiş. Nice İslâm âlimleri, “Ümmetimin uleması benî İsrail Peygamberleri gibidir” hadisine hakkıyla mazhar ve masadak olmuşlar. Allah cümlesinden razı olsun.

MEHDİ’Yİ BEKLEMEK HER MÜSLÜMAN’IN HAKKIDIR

Ümmetin süfyanist fesatlara dûçar olduğu, bid’atin, fitnenin, dalâletin, inkâr-ı Ulûhiyetin ayyuka çıktığı, fen ve felsefe silâhıyla imanın sarsıldığı, Kur’ân etrafındaki surların yıkıldığı bir zaman dilimi olan ahir zamanda Kur’ân, yukarıdaki âyetlerin fehvasına göre ilimle donatılan kendi müdafini elbette çıkaracaktı.

Kur’ân’ın hükmü ezelî ve ebedî olduğuna göre ahir zamanın bu en tehlikeli zulümatını dağıtacak bir mehdinin çıkacağını ve âlemi zulümattan nura çıkaracağını beklemek elbette her Müslüman’ın hakkıdır.

Nitekim Peygamber Efendimiz (asm) de ahir zamanda mehdinin zuhur edeceğini çok hadislerinde müjdelemiştir. Bu müjdelerden sadece üçü şöyledir:

- “Ümmetimin içinden Mehdi çıkar. Beş veya yedi veya dokuz (süre) kalır. Sonra üzerlerine bol rahmet gönderilir.”⁴

- “Mehdi ile müjdelenin! O Ehl-i Beytimdendir. İnsanların helâkete ve felâkete sürüklendiği bir asırda zuhur eder. Yeryüzünü, kendinden önce zulüm ve baskı ile doldurulmuş bulur; her yeri adalet, doğruluk ve insaf ile doldurur. Ondandır yer ve gök ehli razıdır. Sizden kim ona yetişirse, kar üzerinde sürünerek dahi olsa, gelsin ona katılsın.”⁵

- “Nasıl helâk olur bir ümmet ki, evvelinde Ben, sonunda Meryem oğlu İsa (as), daha evvelinde de Ehli Beytimden Mehdi vardır.”⁶

MEHDİ ZUHUR ETMİŞ MİDİR?

Ümmetin elinde böyle kudsî kaynaklar ve haberler olunca, ahir zamanın zulümatına gömüldüğümüz hicrî 1300’lü yıllardan beri mehdi beklentileri de haliyle artmıştır. Ne zaman ve nerede zuhur edecek?

Ümmet onu nasıl tanıyacak ve ona nasıl tabi olacak?

Zuhur etti mi, edecek mi? Zuhuru yakın mı, uzak mı?

Bu arada meydanı boş bulup atılanlar ve bu işi kendilerine hamletmeye çabalayanlar da eksik olmayacaktır haliyle.

Başka kanaatlere saygılı olmakla birlikte, bize sorarsanız; mehdi gelmiştir, iş başındadır ve içinde bulunduğumuz zaman onun hizmet ve faaliyet zamanıdır.

Kimdir dersiniz, kanaat-ı kat’iyemizi açık ifade edelim ki, Bediüzzaman Said Nursî Hazretleridir. Risale-i Nur ile ortaya koyduğu ruh ve nefes ile milyonların imanının zaaftan ve taklitten kurtulmasına vesile olmuş ve kıyamete kadar da bu kudsî vazife izn-i İlahî ile nice milyonların imanını kurtarmaya ehildir.

Risale-i Nur camiası bundan hiç şüphe etmez. Bu meseleyi cerh edilmez bulur.

Bediüzzaman’ın bu meseleyi hep istikbale matuf bir mesele gibi göstermesi ihlâs-ı tâmmından ve bu meseleyi cemaat-ı nuraniyesi ile kıyamete kadar bütün zamanlara yayılmış bir hizmet görmesindedir.

Neticede o kendisi birinci şahıstır; kendi şahsını nazara vermekten içtinap etmiş

olması kemâl-i edebinden ve tevazuu-u etemmindendir.

Yoksa başka bir şahsa işaret etmesinden değildir.

Dipnotlar:

1- Hicr Sûresi: 9.

2- Âl-i İmran Sûresi: 104.

3- Saf Sûresi: 8; Tevbe Sûresi: 32.

4- Ramuzu'l-Ehadis, 508/8.

5- Ramuzu'l-Ehadis, 7/7; 135/3.

6- Ramuzu'l-Ehadis, 344/7.